

купени и окачени въ училищна-та стая, а прѣпорѣчаме харти, кои-то ученика самъ и наусть да си ги напише. Само това може се почита, че е станало неговъ духовенъ имотъ и това знайние ученикъ-тъ износя вънъ отъ училищний-тъ прагъ. По този начинъ, по кой-то се прѣподава у насъ до сега Земеописание-то, на вѣрно може се прѣдсказа, че нѣма напрѣднуване въ този прѣдмѣтъ.

За да се извѣрши и чертане-то на харти съ успѣхъ, учитель-тъ трѣбва да ржководи ученика и въ тази работа, а отъ това излиза, че учитель-тъ трѣбва по-прѣди да знае това, за кое-то се заузема да учи други-тъ. До сега учители-тъ какво правятъ, като сѫ поне ввели хартописание-то: посочатъ на ученика харта-та, ученикъ-тъ я тури на прозорецъ, нашери я, и свѣршена работа. Кой нѣма да се съгласи, че тази механическа работа не дава на ученика ни знайние, ни навикъ, а просто испѣлнение на една задължителна работа. За да биде съзнателна тази работа, учитель-тъ трѣбва да покаже на ученика начинъ, какъ прѣсмѣтнато да върши работа-та си; и да го не затрупва съ единъ купъ работи, а сичко да се върши постъпенно. Едно отъ умственни-тъ начала на вѣспитателна-та наука е сичко постъпенно да се слага.

А за да се помогне колко-годѣ на тази тѣмна до сега у насъ работа, ние щемъ посочимъ отъ много-то начини единъ, кой-то може да мине безъ геометрически гънкости и кой-то е много простъ.

При сичко това, потрѣбно е да се начьртае една градусна мрѣжа, коя-то ще служи като основа и гла-зенъ помагачъ въ работа-та. Нѣ сѣки знае, че земя-та е кѣлбо и въ полюси-тъ стисната, за това меридианъ колко-то се доближаватъ до полюси-тъ, толко съ по-вече се стѣсняватъ, додѣ най-сѣтиѣ въ самий полюсъ се събератъ сички въ една точка. За да се опрѣдѣли